

Onnettomuustarinat

Vakuutusyhtiöiden liikenneturvallisuustoimikunnan (VALT) liikenne-onnettomuustutkijalautakuntien aineistojen pohjalta on laadittu onnettomuustarinoita opetuskäyttöön. Onnettomuuksissa ovat uhreina olleet 6-17-vuotiaat lapset ja nuoret 2000-luvulla. Tositarinoita on muokattu siten, ettei yksittäinen henkilö tai tapahtuma ole tunnistettavissa. Onnettomuustarinoiden avulla voidaan ottaa keskusteltavaksi monenlaisia liikenteen vaara- ja riskitekijöitä. Opettaja valitsee tarinan oppilaiden iän ja kulutavan mukaan. Tarina voidaan valita myös sen mukaan, millaisia asioita opettaja haluaa tuoda esille. Pyöräilykauden alussa voidaan ottaa esille tarina, jossa pyöräilykypärällä oli vaikutusta onnettomuuden seurauksiin. Jos mopoikäisten oppilaiden kanssa halutaan pohtia virittämisen vaaroja sekä sääntöjen noudattamisen merkitystä, voidaan valita onnettomuustarinoista sellainen, jossa nämä teemat tulevat esiin. Tarinoita käytettäessä on hyvä mainita, että ne perustuvat todellisiin onnettomuuksiin.

Liikenneonnettomuuksia voidaan käsitellä lisäksi tutkimalla lehti uutisia.

Onnettomuustarinoiden käsittely

Jalankulkijan ja pyöräilijän tarinat	5-6 lk
Mopoilijan ja moottoripyöräilijän tarinat	7-9 lk ja toinen aste
Auton matkustajan tarinat	7-9 lk ja toinen aste

Lehti uutisen tutkiminen

6-9 lk

Jalankulkijan ja pyöräilijän tarinoiden käsittely

Tavoite

Onnettomuustarinoiden käsittelyn tavoitteena on ymmärtää, miksi onnettomuus tapahtui, miten se olisi voitu estää ja onko samanlainen onnettomuus itselle mahdollinen. Pyrkimyksenä on saada oppilaat pohtimaan omaa liikennekäyttäytymistään. Jotta opettavaisesta tarinasta voisi jotain oppia, on tarpeen liittää tarinan kulku jotenkin omaan elämään. Mitä minussa tai toiminnassani on samanaista/erilaista tarinan henkilöön verrattuna? Voisiko tällainen onnettomuus sattua minulle? Miksi/Miksi ei? Onko liikkumisympäristössäni vastaavanlaisia risteyksiä tai paikkoja, joissa voisi tapahtua samanlainen onnettomuus?

Käsittely

Opettaja lukee valitsemansa tarinan oppilaille. Lukemisen jälkeen käydään onnettomuustilanne yhdessä läpi. Voidaan piirroksen avulla selventää tapahtunutta, jotta kaikilla on yhteneväinen käsitys tapahtumien kulusta. Oppilaat jaetaan pieniin ryhmiin, joissa keskustellaan seuraavista kysymyksistä yksi kerrallaan. Ryhmät kirjaavat vastauksensa väripapereille (punainen, keltainen, vihreä). Paperit kerätään seinälle.

Kysymys 1:

Miksi onnettomuus tapahtui?

Kun ryhmät ovat listanneet syitä, kerätään ne taululle.
Keskustellaan esille nousseista asioista. Esitetään tarkentavia kysymyksiä.

Kysymys 2:

Voisiko tuollainen tilanne/onnettomuus sattua minulle?

Miksi voisi sattua?

Miksi ei voisi sattua?

Pyrkimyksenä on saada oppilaat pohtimaan omaa liikennekäyttäytymistään. Mietitään tarkkaan, miksi tämä olisi minulle ihan mahdollinen tilanne. Onko tilanteita tai hetkiä, jolloin saatan toimia huolimattomasti tai ajattelemattomasti?

Toisaalta mietitään, millä toimilla voin itseni tällaisilta onnettomuuksilta suojata. Miten toimin, jotta kuluni liikenteessä on itselleni ja muille tielläliikkuville turvallista? Oppilaiden on mukava huomata, että he itse voivat vaikuttaa pienillä asioilla ja valinnoillaan turvallisuuteensa liikenteessä.

Kysymys 3:

Miten onnettomuus olisi voitu estää?

Mitkä ratkaisut lievensivät onnettomuuden seurauksia?

Koonti

Vastaukset ja ajatukset puretaan joko kysymys kerrallaan tai kaikki yhdellä kertaa. Niistä keskustellaan yhdessä.

Lopuksi on tärkeätä miettiä, onko koulun lähiympäristössä tai koulumatkoilla vastaavanlaisia risteyksiä tai paikkoja, joissa voisi tapahtua samanlainen onnettomuus. Miten niissä tulisi toimia?

Jalankulkijan tarinat

© Liikenneturva
Lähde: VALT

Jonnen tarina

Eräänä pimentyvänä iltapäivänä 13-vuotiaat kaverukset Jonne ja Niko jäivät pois koulukyydistä. Heitä kyydittänyt taksi jäi pysäkillä vielä purkamaan tavaroita tavaratilasta.

Pojat kävelivät ensin noin 20 metriä tien oikeaa reunaa. Vastaan tuli linja-auto, jonka mentyä ohi pojat lähtivät ylittämään tietä rauhallisesti ja viistoon. Niko kulki edellä. Jonne laahusti perässä. Päivä oli ollut pitkä. Sählyottelun tappio harmitti poikia.

Pojat eivät huomanneet taksin takaa lähestyvää henkilöautoa. Sen kuljettaja ei myöskään nähnyt poikia, koska ajoi vielä lyhyillä valoilla kohdattuaan vastaantulevan linja-auton.

Niko ehti pois alta, mutta henkilöauto törmäsi Jonneen. Hän paiskautui vasten auton etuosaa ja iski päänsä tuulilasiin. Jonne jäi tielle makaamaan tajuttomana. Niko pelästyi pahanpäiväisesti. Hän yritti saada Jonnea puhumaan. Niko hätäytyi, kun Jonne ei vastannut. Peloissaan hän hälytti ambulanssin paikalle.

Jonne sai erittäin vakavia kallovammoja, joista toipuminen on vaatinut useita leikkauksia. Lääkärin mukaan Jonne selvisi täpärästi. Toipuminen on vienyt kuukausia.

Tiellä oli 80 km/h nopeusrajoitus. Auto ajoi noin 70 km/h. Auto ei ehtinyt jarruttamaan ennen törmäystä. Sää oli selkeä, mutta syksyinen iltapäivä oli jo lähes pimeä. Pojilla ei ollut heijastimia, eikä tiellä ollut valaistusta.

Jeren tarina

9-vuotias Jere oli innoissaan koulupäivän jälkeen. Opettaja oli palkinnut hänet kunniakirjalla erityisen hienosta piirustuksesta. Jere kulki koulumatkansa yleensä linja-auton kyydissä. Pysäkiltä hän käveli kotiin jalkakäytävää pitkin ja kadun hän ylitti suojatien kohdalta. Tänäpäin asiat menivät kuitenkin toisin, sillä Jerellä oli kiire kotiin näyttämään kunniakirjaa.

Hän nousi ensimmäisenä pois bussista ja rynnisti suoraan auton keulan edestä tien yli. Linja-autoa ohitti takaa päin henkilöauto. Sen kuljettaja ehti huomata Jeren, mutta ei ehtinyt jarruttamaan. Henkilöauto törmäsi poikaan, joka lensi päin auton tuulilasia ja siitä sitten tajuttomana kadulle. Ambulanssi tuli nopeasti paikalle, ja Jere vietiin sairaalaan.

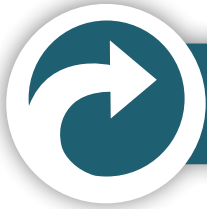
Onneksi henkilöauton kuljettaja oli noudattanut nopeusrajoitusta, joka oli 40 km/h. Vaikka auton nopeus ei ollut sitä suurempi, Jeren tilanne oli aluksi huono. Hän oli tajuttomana monta päivää aivotärähdyksen vuoksi. Äitiä ja isää huoletti tämä kovasti. Jere palasi kuitenkin tajuihinsa ja kuntoutuminen pääsi vauhtiin. Vasemmasta jalasta oli katkennut useita luita. Jalka oli kipsissä kuukauden.

Jessican tarina

Oli pimeää ja sateista. 15-vuotias Jessica oli kaupungin keskustassa. Hän meni ostamaan uusia farkkuja, joita oli jo aiemmin käynyt ihailemassa näyteikkunassa. Illalla hän menisi Nooran luo katsomaan leffaa. Heijastin heilui iloisesti.

Katuvalot loistivat. Jessica ehti farkkuliikkeen lähelle, enää tarvitsi vain ylittää katu. Hän kiirehti kadun yli suojatietä pitkin katsoen vasemmalle. Kun hän tuli oikealta tulevien kaistalle, olikin jo liian myöhäistä havaita oikealta lähestyvää henkilöautoa. Onneksi nuori autonkuljettaja oli noudattanut nopeusrajoitusta sekä huomannut Jessican heijastimen. Hän ehti kunnolla jarruttaa ja siten törmäsi Jessicaan pienemmällä nopeudella.

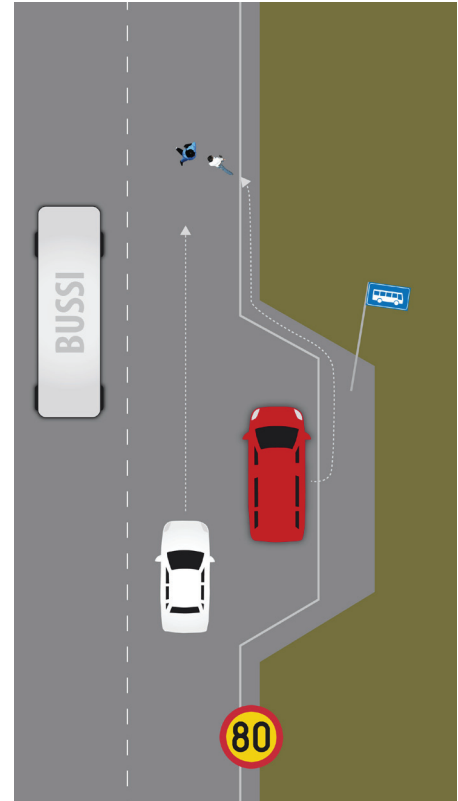
Jessica sinkoutui auton konepellille ja tästä auton yli ja putosi katuun. Hän iski päänsä katuun. Ambulanssin tultua paikalle Jessica oli tajuton. Tärähdys oli ollut melkoinen. Lääkäreillä oli toivottomantuntuinen työ edessään aloittaessaan leikkausta. Kuin ihmeen kaupalla Jessica toipui. Kuuloon ja näkökykyyn jäi harmittavia ongelmia. Koulusta Jessica oli poissa monta kuukautta.

Opettajan avuksi

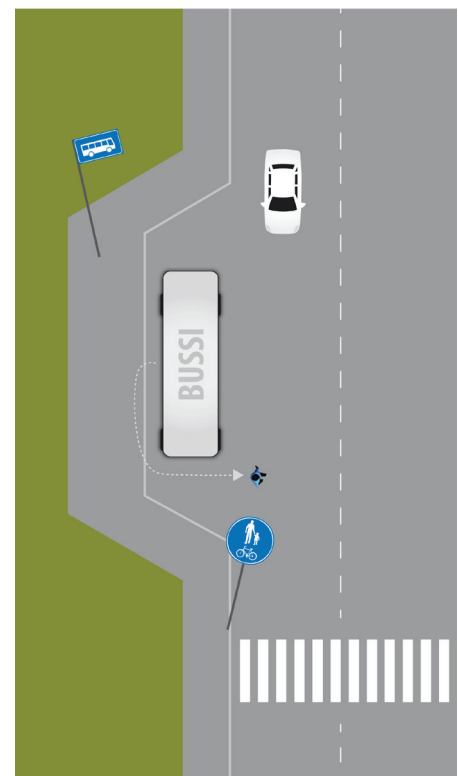
Jonnen tarina

- linja-autosta poistuminen ja tien ylittäminen
- tien ylitys alueella, jossa ei suojateitä, ainakaan lähellä
- maantien laidassa käveleminen
- tapahtui hämärän aikaan
- heijastin puuttui
- tarkkaavaisuus, liikenteeseen keskittyminen

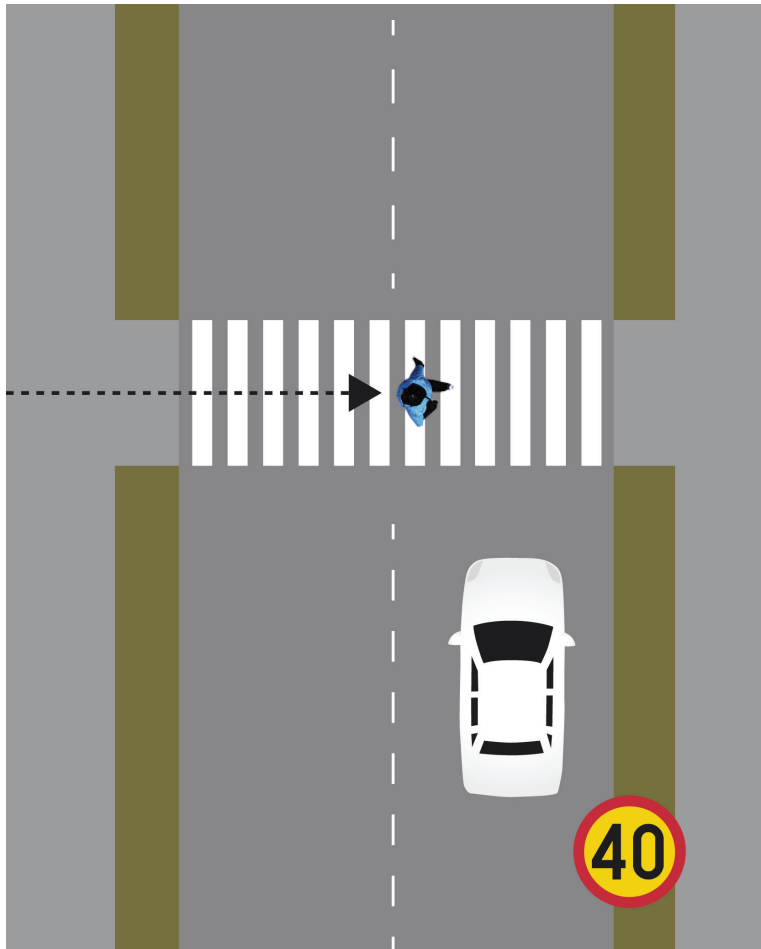
Jeren tarina

- linja-autosta poistuminen ja tien ylittäminen
- tien ylittäminen
- liikenteeseen keskittymisen muuttuminen, kun mielessä jotain erityistä
- autoilija noudatti taajaman nopeusrajoitusta, seuraukset lievempiä

Jessican tarina

- tapahtui sadesäällä pimeässä, suojatiellä
- molempiin suuntiin katsominen tietä ylitettäessä
- heijastin oli
- autoilija noudatti taajaman nopeusrajoitusta, seuraukset lievempiä

Iidan tarina

16-vuotias Iida oli menossa kaverinsa Veeran luokse kylään. Hän polki rauhallisesti tien oikeaa laitaa, koska tien varrella ei ollut kevyen liikenteen väylää. Ajaessaan hän kuunteli musiikkia kuulokkeilla.

Veera asui omakotitalossa, joka oli tien toisella puolella melkein tien vieressä. Kun Veera kääntyi pihatielle, hän ei vilkaissutkaan taakseen tai näyttänyt suuntamerkkiä. Takaa tuli pakettiauto, jota hän ei huomannut. Se oli juuri lähtenyt ohittamaan Iidaa. Kuljettaja arveli Iidan jatkavan matkaansa edelleen eteenpäin. Kuljettajan yllätykseksi Iida kääntyikin suoraan pakettiauton eteen.

Kuljettaja ehti hiukan väistää vasemmalle ja aloittaa jarrutuksen. Auto törmäsi pyöräilevään tyttöön oikealla etukulmallaan. Iida pauskautui kulkusuuntaan nähden oikealle ojaan. Iida loukkaantui niin vakavasti, että jäi makaamaan ojaan tajuttomana. Pakettiauton kuljettaja hälytti ambulanssin.

Sairaalassa Iida tuli tajuihinsa ja kyseli uuden kypäränsä perään. Se oli haljennut moneen osaan onnettomuudessa. Kova päähän kohdistunut isku aiheutti Iidalle kasvoihin ruhjeita ja haavoja. Niistä jäi arpia muistoksi. Muuten hän selvisi kypärän ansiosta aivotärähdyksellä. Jalan ja käden murtumat saatiin hoidettua kipsein.

Eetun tarina

9-vuotias Eetu oli saanut kesäloman alussa uuden pyörän. Innoissaan Eetu lähti kokeilemaan uutta polkupyöräänsä läheiselle pyörätielle. Eetu vaihteli vaihteita ja vertaili, kuinka raskasta eri vaihteilla on polkea. Pyörä toimi erinomaisesti.

Hiukan kauempana pyörätiellä oli sähkökaapelityömaa. Työmaan kauhakuormaaja peruutti pyörätietä pitkin kohti Eetua. Kauhakuormaajan kuljettaja ei huomannut Eetua. Eetukaan ei huomannut kuormaajaa, vaan hän törmäsi siihen. Eetu kaatui maahan. Hänen jalkansa jäi työkoneen renkaan alle ja murtui pahasti.

Eetulla oli onnekseen kypärä päässä. Kypärä murtui, kun hän iski päänsä kauhakuormaajaan, mutta se suojasi hyvin päätä. Eetun jalka oli kipsissä koko kesän. Eipä sitä sitten päässytäkään uudella pyörällä enempää sinä kesänä ajelemaan. Kun koulu syksyllä alkoi, sujui Eetun kävely jo aika hyvin kyynärsauvojen avulla.

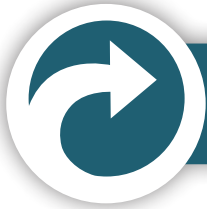
Joonaksen tarina

14-vuotias Joonaksen piti piipahtaa koulun ruokatunnilla urheiluliikkeessä noutamassa hänelle tilatut jalkapallokengät. Kiireellä hän otti ohjaustangosta kypärän päähänsä ja napsautti sen kiinni.

Joonas ajoi pyörällään reipasta vauhtia pitkin kevyen liikenteen väylää. Risteyksessä valot paloivat punaisella. Joonas huomasi, kuinka yksi pyöräilijä odotteli hänen tulosuunnassaan valojen vaihtumista. Joonas ei kuitenkaan malttanut odottaa valojen vaihtumista, vaan hurautti pyörällään suoraan kadulle. Hän ei huomannut risteystä lähestyvää autoa.

Auto tuli risteykseen vasemmalta ja törmäsi pyöräilijään. Autonkuljettaja ei ehtinyt nähdä poikaa. Hän ei ehtinyt myöskään jarruttamaan. Joonas paiskautui vasten auton tuulilasia ja siitä katuun. Ambulanssin tullessa paikalle Joonas oli tajuton.

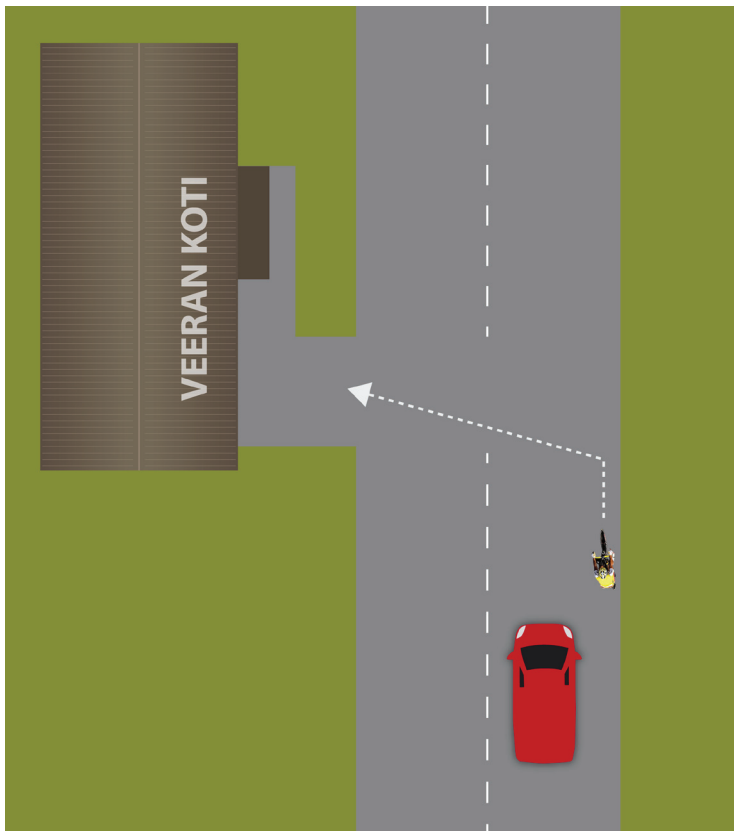
Joonaksen päähän osui niin voimakas isku, että hän oli tajuton vielä ambulanssissakin. Polkupyörä vääntyi korjauskelvottomaksi. Jalkapallokenkiä Joonas ei olisi voinut käyttää kuukausiin, kun makasi sairaalassa. Onneksi nuoren pojan toipuminen sujui odotettua ripeämmin. Lääkärit olivat sitä mieltä, että ilman kypärää Joonas olisi todennäköisesti menehtynyt onnettomuudessa.

Opettajan avuksi

Iidan tarina

- pyöräily maantien laidassa
- takaatulevien autojen havainnoiminen
- vasemmalle kääntyminen (suorakulmakäännös olisi turvallisın tapa kääntyä vasemmalle)
- suuntamerkin näyttäminen, taakse katsominen
- kypärä suojasi, muita vammoja

Eetun tarina

- huomion keskittyminen liikenteen kannalta epäolennaiseen
- odottamaton este pyörätiellä
- kypärä suojasi, muita vammoja

Joonaksen tarina

- pyöräily punaisia päin
- kiire, välinpitämättömyys
- havaintojen tekeminen tietä ylitettäessä
- kypärä suojasi, muita vammoja

Mopoilijan ja moottoripyöräilijän tarinoiden purkuohjeet opettajille

Tarkoituksena on, että oppilaat pohtivat mopoilun ja moottoripyöräilyn riskejä onnettomuusesimerkkein avulla. Harjoitus tukee ymmärrystä siitä, että turvallinen liikkuminen ei perustu pelkästään ajoneuvon ja ajotilanteen hallintaan vaan kuljettajan tulee hallita myös koko ajotehtävä ja itsensä.

Opettaja valitsee käsiteltävän tarinan etukäteen. Oppilaat jaetaan pienryhmiin tai pareihin. Opettaja lukee valitun onnettomuustarinan ääneen. Kaikki ryhmät/parit saavat käsiteltäväkseen saman onnettomuuden.

Luokka voi yhdessä piirtää onnettomuustilannetta havainnollistavan kuvan, josta käy ilmi eri osapuolten sijainti ja kulkusuunta. Näin varmistetaan, että kaikilla on samanlainen käsitys tapahtumien kulusta.

Ryhmiä tehtävinä on pohtia seuraavia kysymyksiä:

1. Mitä kuljettaja olisi voinut tehdä toisin

- a. ...päiviä, viikkoja tai kuukausia ennen onnettomuutta,
- b. ...ajoon lähdetessä ja ajon aikana,
- c. ...vaaratilanteessa,

jotta onnettomuudelta olisi välttytty?

2. Miten uhrien ystävien ja läheisten elämä jatkuu onnettomuuden jälkeen? Miltä heistä tuntuu?

Jokainen ryhmä/pari tuottaa yhdeksän ideaa kysymykseen 1, kolme jokaista alakohtaa kohden. Jokainen idea kirjoitetaan omalle paperilleen suurin kirjaimin. Kysymyksen vastauspaperit ryhmitellään seinälle vasemmalta oikealle kulkevan aikajanan mukaisesti: ajankohta päiviä, viikkoja tai kuukausia ennen onnettomuutta vasemmalle, ajankohta ajoon lähdetessä ja ajon aikana keskelle ja vaaratilanne oikealle. Tämän jälkeen vastauksista keskustellaan yhdessä.

Kysymys 2 voidaan käsitellä kirjoittamalla vastaukset paperille ja kiinnittämällä paperit seinälle, mutta vastauksia voidaan myös pohtia yhdessä keskustellen. Keskustelussa on hyvä ottaa esille oma liikennekäyttäytyminen ja miten sitä voisi muuttaa turvallisempaan suuntaan.

Lopuksi jokainen oppilas valitsee vastausten joukosta yhden asian, joka tuntuu omaa ajamista ajatellen kaikkein tärkeimmältä omaksuttavalta asialta ja kertoo muille, miksi.

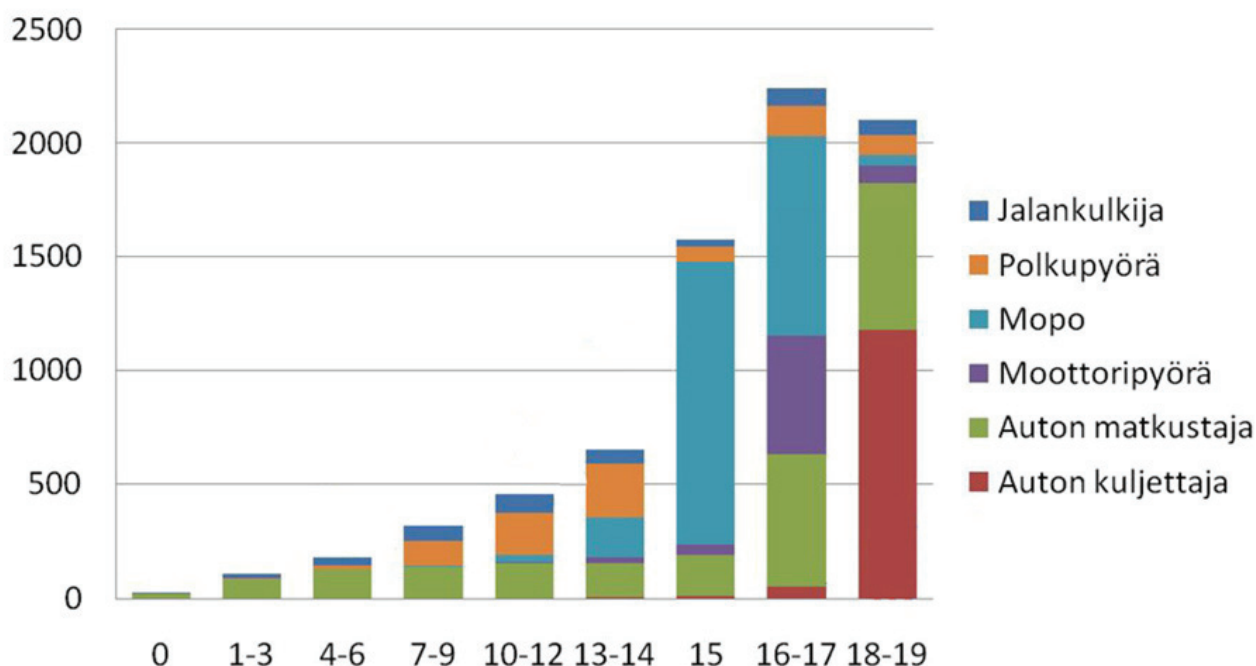
Oppilaita voi myös pyytää kuvittelemaan, miltä tuntuisi kertoa vanhemmille jääneensä kiinni humalassa tai viritetyllä mopolla ajamisesta.

Koska tarkoituksena on, että oppilaat itse etsivät esimerkkitapauksista erilaisia riskejä ja onnettomuuksien taustatekijöitä, keskustelua kannattaa herätellä avoimilla kysymyksillä. Avoin kysymys alkaa usein: "Miten...", "Millä tavoin...", "Arvioikaa...", "Mitä ajattelet..." tai "Miten vaikuttaa...". Vastauksiin kannattaa pyytää perusteluja. Läheskään aina yhtä ainoaa oikeaa vastausta ei ole.

Opettajan tehtävänä on herättää keskustelua ja ajatuksia sekä kyseenalaistaa uskomuksia. Tarkoituksena on saada aikaan oppimista ihmisten omien pohdintojen ja oivallusten kautta. Ihmisten suhtautuminen ei yleensä muutu sillä, että joku kertoo, miten heidän tulisi ajatella.

Havaintoja nuorten henkilövahingoista liikenteessä

Lasten ja nuorten henkilövahingot iän ja tienkäyttäjärühmän mukaan
Kumulatiivinen kertymä vuosilta 2010-2012

Mopoilu on kasvattanut voimakkaasti suosiotaan nuorten keskuudessa ja viimeisen kymmenen vuoden aikana mopojen määrä on lähes kaksinkertaistunut. Hieman yli puolella pojista ja noin kolmasosalla tytöistä on oma mopo. Mopoilun yleistyessä myös nuorten henkilövahingot ovat lisääntyneet.

Oheisesta kuvasta nähdään, että suurin osa 15-vuotiaiden henkilövahingoista aiheutuu mopo-onnettomuuksissa. Myös 16-17-vuotiaat joutuvat usein mopo-onnettomuuksiin.

Mopo-onnettomuudet ovat tyypillisesti törmäyksiä muihin tienkäyttäjiin normaaleissa liikennetilanteissa ja olosuhteissa mopoilijan ollessa usein syyllinen onnettomuuteen. Suuri osa onnettomuuksista sattuu vapaa-ajalla iltapäivisin ja iltaisin. Mopon kuljettajan huomio on usein muualla kuin liikenteen tarkkailussa. Tilannenopeus on myös usein liian suuri.

16-17 -vuotiaiden nuorten kohdalla noin puolet henkilövahingoista sattuu moottoripyöräilijöille ja auton matkustajille. Tässä ikäryhmässä erityisesti tyttöjen riski kuolla tai loukkaantua auton matkustajana on suuri kun kuljettajana on kaveri tai poikaystävä. Turvavyö on myös melkein aina käyttämättä kun ollaan kaverin tai seurustelukumppanin kyydissä.

Huomionarvoista on, että tässä ikäryhmässä satakunta henkilövahinkoa sattuu polkupyöräilijöille.

18-19-vuotiaiden henkilövahingoista yli puolet sattuu auton kuljettajille ja noin kolmannes auton matkustajille. Henkilövahingot moottoripyöräonnettomuuksissa puolestaan vähenevät huomattavasti verrattuna 16-17-vuotiaiden ryhmään.

Mopoilijan tarinat

© Liikenneturva
Lähde: VALT

Joonaksen tarina

Oli pimeä, pilvipoutainen syysilta; ilman lämpötila oli 11 astetta. Tien pinta oli paljas ja kuiva.

16-vuotias Joonas ajoi hurjaa vauhtia kevytmoottoripyöräksi viritetyllä rekisteröimättömällä mopolla taajaman valaistua pääkatua. Nopeutta oli arviolta 90-100 km/h. Hän oli matkalla parin kilometrin päässä olevalle asemalle. Edessä oli valtatie eritasoliittymän ylikulkusilta. Sillan kohdalla oli ramppiliittymät oikealle ja vasemmalle.

Vastaantulevaa kaistaa ajoi nuoren miehen kuljettama henkilöauto 20-30 km/h nopeudella. Hän lähti kääntymään omaan tulosuuntaansa nähden vasemmalle valtatie eritasoliittymän rampille.

Henkilöauton kuljettaja ei havainnut vastakkaisesta suunnasta ylinopeudella, ilman ajovaloja lähestyvää mopoa. Joonas havaitsi tien poikki kääntyvän ajoneuvon niin myöhään, ettei kyennyt estämään törmäystä.

Mopo törmäsi henkilöauton oikeaan takaoveen. Törmäyshetkellä mopon nopeus oli 90 km/h ja henkilöauton 20 km/h.

Mopon kuljettaja Joonas kuoli pään vammoihin. Lisäksi hän sai raajavammoja. Suojakypärä irtosi törmäyksessä päästä.

Henkilöauton kuljettaja selvisi vammoitta.

Niklaksen tarina

Kolme mopoilijapoikaa oli vapaa-ajan ajelulla valoisana kesäiltana. Ajettuaan 10 km matkan asfaltti-tiellä he lähestyivät taajamaa. Niklas ajoi keskimmäisenä. Ylämäessä mutkan kohdalla hän ajautui tieltä oikealle. Ajo jatkui penkereellä melko pitkään. Lopulta Niklas törmäsi mopoineen isoon koivuun.

Niklas sai surmansa heti. Kuoleman aiheuttivat pään vammat. Kypärä oli käytössä, mutta se lensi törmäystilanteessa pois, koska ei ollut kiinnitettynä. Penkereeltä ennen törmäyspaikkaa löytyivät 2 metrin pituiset jarrutusjäljet.

Mopo oli viritetty ja sen nopeuden törmäyshetkellä arvioitiin olleen 40 km/h. Tutkijalautakunnan arvion mukaan tilanteeseen on saattanut liittyä nuorten keskinäistä kisailua. Niklaksen ajokokemus oli vähäinen.

Sakun ja kavereiden tarina

Oli loppukesän kaunis ja lämmin viikonloppuilla. Viisi mopoilijakaverusta oli sopinut tapaamisesta ja sen jälkeen he olivat lähteneet yhdessä ajamaan. Pojat ajoivat peräkkäin, välillä vierekkäinkin, vaihdellen paikkaansa jonossa. Nopeus vaihteli 40 ja 60 km/h välillä.

Pojat lähestyivät kärkikolmion takaa risteystä. Tarkoituksena oli kääntyä vasemmalle. Risteävää päätietä pitkin oikealta saapui samaan risteykseen nuoren mieskuljettajan henkilöauto. Hän havaitsi mopoilijat ja arvioi heidän väistävän, kuten liikennemerkki edellyttää.

Letkan kaksi ensimmäistä mopopoikaa ajoi suurella nopeudella keskisaarekkeen vasemmalta puolelta ja kääntyi vasemmalle. He ehtivät ajaa henkilöauton editse. Kaksi seuraavaa mopoilijaa ajoi oikeaoppisesti keskisaarekkeen oikeaa puolta ja pysähtyi odottamaan henkilöauton menoa.

Letkan viimeisenä tullut 15-vuotias Saku jarrutti hiukan, mutta ajoi keskisaarekkeen vasemmalta puolelta suoraan päätielle ja törmäsi henkilöauton vasempaan etukulmaan. Hän lensi mopon kyydistä 15 metrin päähän tien sivuojaan. Mopo pysähtyi samaan sivuojaan 20 metrin päähän.

Saku kuoli välittömästi pään vammoihin. Kypärä oli käytössä, mutta se oli virheellisesti kiinnitetty. Kypärä irtosi päästä heti ensimmäisessä iskussa.

Mopon nopeus törmäyshetkellä oli noin 45 km/h.

Jennan, Lauran ja Marin tarina

Oli kaunis aurinkoinen kesäpäivä. 16-vuotiaat Laura, Jenna ja Mari olivat käyneet ratsastamassa maalaistallilla. He lähtivät ajamaan mopoilla Jennan kotia kohti. Mari ajoi edellä. Jenna ajoi toisella mopolla perässä kauempana. Laura istui Jennan kyydissä, koska hänellä ei ollut omaa mopoa.

Tie oli kapea ja mutkainen asfalttite, jossa kasvillisuus peitti ajoittain näkymää. Jenna ja Laura juttelivat samalla, kun he etenivät noin 40 km/h nopeudella. Ylämäen kohdalla tie kaartui ensin mutkaan oikealle ja sitten vasemmalle. Jennan jutellessa oikean olkansa yli mopo ohjautuikin vastaantulevan kaistalle. Mutkan takaa tuli yllättäen vastaan kuorma-auto, jonka etukulmaan Jenna ja Laura törmäsivät. Onnettomuudella oli vakavat seuraukset, vaikka kuorma-auton kuljettaja jarrutti ja ehti melkein pysäyttämään autonsa.

Jenna sai törmäyksen seurauksena pahoja sisäelinvammoja ja hän menehtyi heti onnettomuuspaikalla. Lauralle tuli törmäyksessä pahoja luunmurtumia, joita hoidettiin useilla leikkauksilla. Molemmat tytöt käyttivät kypärää, ja kypärä pelastikin Lauran hengen.

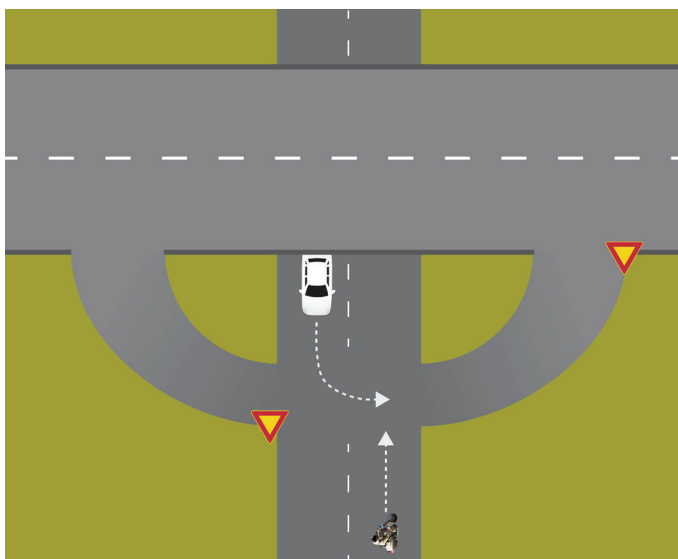
Laura muistaa onnettomuudesta vain sen, että hän huomasi kuorma-auton vähän ennen törmäystä ja ehti huutaa: Varo Jenna!

Opettajan avuksi

Joonaksen tarina

- Pitää mopo mopona, virittämättömänä ja rekisteröidä se.
- Liikennesääntöjen hallinta – erityisesti risteyssäännöt
- Kypärän hankkiminen ja oikean kiinnittämisen opettelu
- Ennakoivan ajattelutavan omaksuminen, riskien tunnistaminen
- Vanhempien vastuu nuoren mopoilusta: turvalliseen mopoiluun kannustaminen, mahdolliseen virittämiseen puuttuminen
- Asenneliikenteessä olemiseen – maantie ei ole kisailupaikka
- Kypärän kunnollinen kiinnittäminen
- Ajamiseen keskittyminen
- Nopeusrajoituksen (45km/h) noudattaminen
- Ajovalot kytkettynä!
- Värikkäät ajovarusteet ylle
- Tehokas jarruttaminen?
- Väistäminen?

Niklaksen tarina

- Pitää mopo mopona, virittämättömänä
- Kypärän hankkiminen ja oikean kiinnittämisen opettelu
- Maantie ei ole kisapaikka
- Ennakoivan ajattelutavan omaksuminen, riskien tunnistaminen
- Vanhempien vastuu nuoren mopoilusta: turvalliseen mopoiluun kannustaminen, mahdolliseen virittämiseen puuttuminen
- Kypärän kunnollinen kiinnittäminen
- Ajamiseen -ei kisailuun- keskittyminen
- Nopeusrajoituksen (45km/h) noudattaminen
- Tehokas jarruttaminen

Sakun ja kavereiden tarina

Pitää mopo mopona, vakiona

Liikennesääntöjen hallinta – erityisesti risteyssäännöt

Kypärän hankkiminen ja oikean kiinnittämisen opettelu

Asenne kuntoon! Liikenne ei ole kisapaikka!

Ryhmäajon säännöistä sopiminen kavereiden kanssa

Vanhempien vastuu nuoren mopoilusta: turvalliseen mopoiluun kannustaminen, mahdolliseen virittämiseen puuttuminen

Kypärän kiinnittäminen kunnolla

Nopeusrajoituksen noudattaminen (45 km/h)

Liikennesääntöjen noudattaminen

Kisailun jättäminen pois

Liikenteen havainnointi, ennakointi

Väistö vasemmalle kaistalle, auton editse?

Tehokas jarruttaminen

Jennan, Lauran ja Marin tarina

Ennakoiva ajotapa, riskien tunnistaminen

Omien ajotaitojen tunnistaminen ja edelleen kehittäminen

Kyyditsemisessä vaanii vaaransa

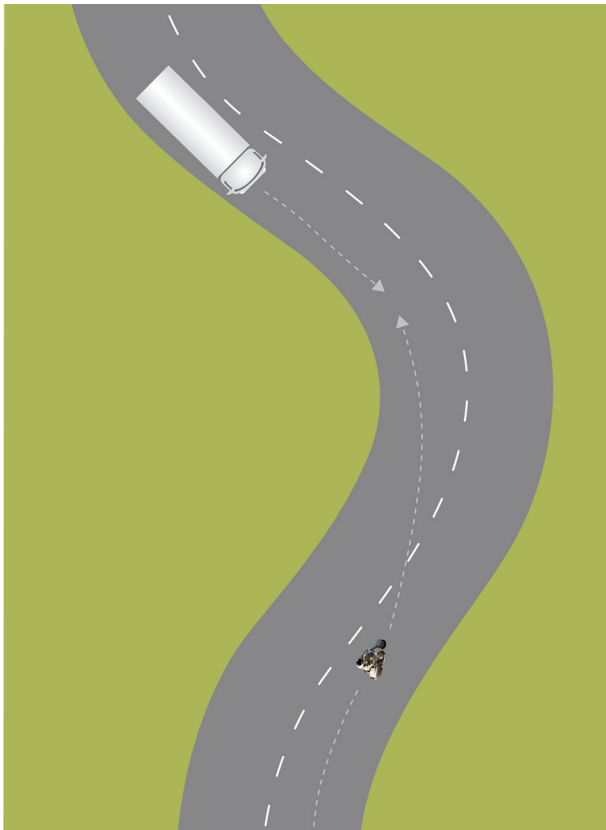
Keskittyminen ajamiseen, etenkin, kun matkustaja kyydissä

Havaintojen tekeminen

Suojaava ajoasu

Väistön yrittäminen vasemmalle kaistalle, auton editse?

Tehokas jarruttaminen

Moottoripyöräilijän tarinat

© Liikenneturva
Lähde: VALT

Jarnon tarina

16-vuotiaan Jarnon Aprilia oli ollut huollossa. Edellisen syksyn ja alkukesän aikana hän oli ehtinyt ajaa pyörällään tuhansia kilometrejä. Koulupäivän jälkeen Jarno lähti kahden kaverinsa kanssa moottoripyörillä hakemaan Apriliaa korjaamolta. Menomatkan hän oli toisen kaverinsa kyydissä. Paluumatkalla Jarno ajoi suurimman osan matkasta ryhmän viimeisenä. Pojat ajoivat huvipuiston kautta pienemmän asfalttitien kautta. Pienellä suoran pätkällä Jarno ohitti muut vähän yli 100 km/h vauhdilla, vaikka tiellä oli 60 km/h:n nopeusrajoitus. Jarno tuli ylämäkeen, jonka päällä alkoi jyrkkä mutka vasemmalle. Jarno ei selviytynytkaan matkasta, vaan kaatui. Pyörä ja Jarno liukuivat päin tien vieressä olleeseen kaiteen tolppia. Jarno menehtyi välittömästi rintakehän vammoihin.

Kypärä oli päässä, mutta ei tässä tilanteessa auttanut. Rintakehää suojaavia ajovarusteita ei ollut.

Tanelin ja Petterin tarina

Taneli ja Petteri viettivät iltaa ajellen Tanelin kevarilla. He olivat käyneet kaupungin keskustassa siellä täällä tuttuja tapaamassa. Petteri oli ollut koko illan kyydissä. Urheilukentällä pojat pelasivat kavereiden kanssa vähän futista ja lähtivät tämän jälkeen kotiin päin. Matkalla oli liikenneympyrä, jonka jälkeen Taneli kiihdytti voimakkaasti. Muutaman sadan metrin päässä oli risteys, josta heidän oli tarkoitus kääntyä oikealle. Taneli jarrutti ja pisti vilkun oikealle. Vastakkaisesta suunnasta oli tulossa henkilöauto, jonka tarkoitus oli kääntyä vasemmalle, eli samaan suuntaan, minne Tanelikin oli ajamassa. Autoilija ei havainnut moottoripyörää, ja kääntyi vaikka Taneli olikin jo lähellä.

Moottoripyörä törmäsi kääntyvän auton oikeaan kylkeen. Taneli iskeytyi vasten autoa ja Petteri sinkoutui parikymmentä metriä ilmassa ja putosi ojaan. Taneli menehtyi onnettomuuspaikalla rintakehän vammoihin ja Petterikin loukkaantui vakavasti. Molemmilla oli kypärä päässä. Onnettomuuspaikan lähellä koiraa ulkoiluttanut silminnäkijä kertoi, että moottoripyöräilijän ajotyyli oli ollut raju.

Kevarista oli poistettu kuristukset. Taneli oli ajanut pyörällään noin 7000 kilometriä.

Petrin tarina

Petrillä oli uusi Hondan kevari. Hän lähti ajelemaan ja näyttämään pyörää kavereille. Matkalla poliisit olivat pysäyttäneet hänet ja tarkastaneet pyörän ja ajokortin. Kaikki oli kunnossa. Koulun pihalla kaverit olivat yhdessä ihmetelleet pyörää. Ajeltuaan jonkin aikaa keskustassa Petri lähti ajamaan kotiin päin.

Oli satanut ja tien pinta oli märkä. Petri lähestyi 60 km/h:n nopeusrajoitusalueella oikealle vievää kaarretta. Pyörän nopeus oli noin 80 km/h. Kaarteessa pyörä ei ohjautunutkaan niin kuin piti, vaan kulkeutui vastaantulijoiden kaistan yli ulos tieltä. Siellä pyörä ja kuljettaja törmäsivät puihin. Kypärä irtosi päästä törmäyksessä, mutta törmäyksen suunnasta ja voimasta johtuen irtoamisella ei ollut merkitystä. Kuolinsyynä olivat pään vammat. Paikka oli Petrille hyvin tuttu, mutta ajokokemus oli vähäinen ja tällä pyörällä ajamisesta hänellä ei ollut lainkaan kokemusta.

Opettajan avuksi

Jarnon tarina

Ryhmäajon säännöistä sopiminen

Asenne ajamiseen

Nopeus

Kisailu ja leikkiminen pois

Suojaavat ajovarusteet

Aika vähän on tehtävissä kun törmää kaiteeseen 100 km/h vauhdilla...

Tanelin ja Petterin tarina

Asenne ajamiseen: raju ajotyyli ja poistetut kuristukset

Pyörän ja ajoasun väritys -> auttavat näkymään

Suojavarusteet, esim. rintapanssari

Muun liikenteen huomioiminen

Kiihdyttely pois, keskittytään ajamiseen ja havainnointiin

Hätäjarrutus?

Väistö?

Petrin tarina

Harjoittelu uudella pyörällä ja pyörään "tutustuminen"

Asenne sääntöjen noudattamiseen

Ajokoulutus

Nopeus

Hätäjarrutus?

Auton matkustajan tarinoiden käsittely

Tavoite

Onnettomuustarinoiden käsittelyn tavoitteena on ymmärtää, miksi onnettomuus tapahtui, miten se olisi voitu estää ja onko samanlainen onnettomuus itselle mahdollinen. Pyrkimyksenä on saada oppilaat pohtimaan omaa liikennekäyttäytymistään. Jotta opettavaisesta tarinasta voisi jotain oppia, on tarpeen liittää tarinan kulku jotenkin omaan elämään. Mitä minussa tai toiminnassani on samanlaista/erilaista tarinan henkilöön verrattuna? Voisiko tällainen onnettomuus sattua minulle? Miksi/Miksi ei? Onko liikkumisympäristössäni vastaavanlaisia risteyksiä tai paikkoja, joissa voisi tapahtua samanlainen onnettomuus?

Käsittely

Opettaja lukee valitsemansa tarinan oppilaille. Lukemisen jälkeen käydään onnettomuustilanne yhdessä läpi. Voidaan piirroksen avulla selventää tapahtunutta, jotta kaikilla on yhteneväinen käsitys tapahtumien kulusta. Oppilaat jaetaan pieniin ryhmiin, joissa keskustellaan seuraavista kysymyksistä yksi kerrallaan. Ryhmät kirjaavat vastauksensa väripapereille (punainen, keltainen, vihreä). Paperit kerätään seinälle.

Kysymys 1:

Miksi onnettomuus tapahtui?

Kun ryhmät ovat listanneet syitä, kerätään ne taululle.
Keskustellaan esille nousseista asioista. Esitetään tarkentavia kysymyksiä.

Kysymys 2:

Voisiko tuollainen tilanne/onnettomuus sattua minulle?

Miksi voisi sattua?

Miksi ei voisi sattua?

Pyrkimyksenä on saada oppilaat pohtimaan omaa liikennekäyttäytymistään. Mietitään tarkkaan, miksi tämä olisi minulle ihan mahdollinen tilanne. Onko tilanteita tai hetkiä, jolloin saatan toimia huolimattomasti tai ajattelemattomasti?

Toisaalta mietitään, millä toimilla voin itseni tällaisilta onnettomuuksilta suojata. Miten toimin, jotta kulkuni liikenteessä on itselleni ja muille tielläliikkuville turvallista? Oppilaiden on mukava huomata, että he itse voivat vaikuttaa pienillä asioilla ja valinnoillaan turvallisuuteensa liikenteessä.

Kysymys 3:

Miten onnettomuus olisi voitu estää?

Mitkä ratkaisut lievensivät onnettomuuden seurauksia?

Koonti

Vastaukset ja ajatukset puretaan joko kysymys kerrallaan tai kaikki yhdellä kertaa. Niistä keskustellaan yhdessä.

Lopuksi on tärkeää miettiä, onko koulun lähiympäristössä tai koulumatkoilla vastaavanlaisia risteyksiä tai paikkoja, joissa voisi tapahtua samanlainen onnettomuus. Miten niissä tulisi toimia?

Auton matkustajan tarinat

© Liikenneturva
Lähde: VALT

Janin tarina

Janilla, Minnalla, Laurilla ja Santerilla oli tapana mennä kimppakyydillä kouluun läheiseen kaupunkiin, vaikka he kävivätkin eri kouluja. Jani, Minna ja Lauri olivat 17-vuotiaita. Santeri oli 18 ja saanut kesällä ajokortin. Hänellä oli oma auto. Illalla säätiedotus ennusti syksyn ensimmäistä lumisadetta. Autossa ei vielä ollut talvirenkaita. Santeri soitteli kavereille. He miettivät, pitäisikö sittenkin lähteä linja-autolla, mutta päättivät kuitenkin mennä autolla ja varata vähän tavallista enemmän aikaa. Yöllä tosiaankin satoi märkää lunta.

Lähtö aamulla sujui normaalisti ja koko porukka oli kyydissä. Santeri ajoi mutkaista ja loskaista seututieta eteenpäin. Santeri ei ajanut erityisen kovaa, ilmeisesti hieman alle 80 km/h nopeusrajoituksen.

Loivassa vasemmalle johtavassa kaarteessa auton perä lähti luisuun. Santeri ei enää saanut autoa hallintaan, vaan auto suistui vastaantulijoiden kaistalle. Vastaan tuli henkilöauto, johon Santerin auto törmäsi oikea kylki edellä. Autot pysähtyivät melkein heti törmäyksen jälkeen. Jani istui takaistuimella oikealla ja turvavyö oli kiinni. Pahin isku osui juuri Janin kohdalle ja hän iski päänsä auton matkustajatilan oikean puolen rakenteisiin ja sai välittömästi surmansa. Muillakin oli turvavyö kiinni. He saivat myös onnettomuudessa eriasteisia vammoja, mutta turvavyöt estivät kuolemaan johtaneet vammat.

Poikaporukan tarina

Ville, Teemu, Joonas ja Aleksi olivat viettämässä iltaa Joonan kotona viikonloppuna. Jossain vaiheessa pojat päättivät lähteä läheiseen kaupunkiin katsomaan yöelämää. Tarkoitus oli ajella keskustassa. Jo aikaisemmin oli sovittu, että Teemu toimii illan kuskina. Muut joivat olutta.

Liikkeelle lähdettiin Joonan Audilla. Joonalla ja Aleksilla oli vauhti päällä, Villeä ei niinkään huvittanut juoda. Joonas istui Teemun vieressä etupenkillä, Aleksi takana oikealla ja Ville takana vasemmalla. Teemulla, Villellä ja Aleksilla oli turvavyö kiinni, Joonalla vyötä ei ollut. Joonas ja Aleksi saivat päähänsä ajaa mutkatien kautta, he kehuivat lukevansa nuotteja. Pienempi asfalttitie oli muille tuttu, mutta Teemulle vieras. Vauhti nousi ja Ville yritti varovasti hillitä menoa, ilman tulosta. Eräällä suoralla Joonas yllytti Teemua painamaan kaasun pohjaan. Suoran lopussa oli hyppyri, mutta Teemu ei tiennyt sitä.

Hyppyristä auto lensi suoraan ulos tieltä ja pyöri monta kertaa ympäri. Nopeus oli vähintään 150 km/h. Auto osui myös tienvarren puihin. Joonas sinkoutui ulos autosta, koska hänellä ei ollut turvavyötä. Hän menehtyi iskeytyessään puihin ja kiviin. Autossa hän olisi saattanut selvitä hengissä. Yksi puu osui juuri Aleksin kohdalle auton oikeaan kylkeen. Aleksi menehtyi heti pään vammoihin. Turvavyöstä ei ollut apua. Ville ja Teemu selvisivät aika vähillä vammoilla turvavöiden ansiosta.

Juhon ja Ellan tarina

Juho ja Ella olivat seurustelleet jo jonkin aikaa. Ella oli 17 ja Juho pari vuotta vanhempi. Eräänä kesäiltapäivänä he lähtivät 250 km:n päässä olevalle Juhon äidin kesämökille. Menomatka sujui ilman ongelmia. Mökillä saunottiin ja uitiin. Puolen yön maissa he lähtivät palaamaan kohti kaupunkia.

Valtatiellä oli satasen nopeusrajoitus ja Juho ajeli suurin piirtein rajoituksen mukaan. Ellaa alkoi ramaista ja hän nukahti oikealle etuistuimelle. Ennen pitkää Juhoakin alkoi väsyttää ja hän nukahti rattiin. Juho havahtui siihen, että auto pyöri pientareella. Auto pyöri monta kertaa katon kautta ympäri. Auton kori kesti hyvin törmäykset ja Juho selvisi kuin ihmeen kautta pienillä ruhjeilla, vaikka turvavyö ei ollutkaan kiinni. Ellan kävi huonosti. Hän sinkoutui ulos särkyneestä ikkunasta, jääden pyörivän auton ja ojanpientareen väliin. Hän menehtyi välittömästi. Jos Ella olisi käyttänyt turvavyötä, hän olisi selvinnyt miltei vammoitta.

Antin, Hennan ja Valtterin tarina

17-vuotias Henna oli poikakaverinsa Antin ja heidän kaverinsa Valtterin kanssa viettämässä syksyistä iltaa viikonloppuna. Henna ja Valtteri olivat tulleet Antin luo. Illan mittaan pojat joivat olutta ja Henna muutaman siiderin. Myöhemmin illalla seurue päätti lähteä moikkaamaan paria muuta kaveria. Liikkeelle lähdettiin Antin autolla. Antti ajoi, vaikka olikin juonut illan mittaan aika paljon. Ajokeli oli hyvä ja oli hämärää. Antti ajoi reippaasti ja alkumatka sujui ihan hyvin. Henna istui etuistuimella ja Valtteri takapenkillä. Kukaan heistä ei käyttänyt turvavyötä.

Eräässä vasemmalle vievässä kaarteessa auto kuitenkin ajautui oikealle ulos asfaltilta, jolloin Antti ohjasi takaisin tielle. Auto lähti korjausliikkeestä kuitenkin luisuun ja suistui vasemmalle ulos tieltä. Auto pyörähti kerran ympäri, törmäsi puuhun ja putosi pyörilleen puun viereen. Henna sinkoutui ulos autosta ja jäi puristuksiin auton alle. Antti ja Valtteri eivät loukanneet pahemmin. He yrittivät epätoivoisesti nostaa autoa pois Hennan päältä, mutta eivät jaksaneet. Henna menehtyi ollessaan yhä puristuksissa auton alla. Ambulanssin ja poliisien tullessa paikalle Antti istui ojassa ja itki ”mitä minä olen mennyt tekemään”.

Lehti uutisen tutkiminen (6-9 lk)

● ● ● Aluksi

Sanomalehdistä kerätyistä onnettomuus uutisista valitaan ne, joissa osallisena on ollut jalankulkija tai pyöräilijä. Mopo-onnettomuuksia käsitellään yläkoulussa. Tutkitaan yksi uutinen yhdessä, jotta tekniikka tulee tutuksi.

● ● ● Mitä tapahtui?

Kirjataan mahdollisimman tarkasti, mitä on tapahtunut.

● ● ● Piirros

Piirretään onnettomuustilanne. Tämä ei ole helppoa: pitää tarkkaan miettiä, mitä uutinen itse asiassa kertoo. Piirroksilla voi kuvata onnettomuuspaikkaa eri suunnista. Liikennemerkkeillä voidaan osoittaa joitakin asioita.

● ● ● Missä

Missä onnettomuus on tapahtunut? Paikkakunta, kylä, tie...

● ● ● Osalliset

Keitä tilanteessa oli mukana? Ikä, sukupuoli, pyöräilijä, jalankulkija ...

● ● ● Seuraukset

Mitä onnettomuuden seurauksista tiedetään?

● ● ● Mistä onnettomuus johtui? Rikottiinko jotain liikennesääntöä?

Tämä on aika vaikea kohta. Ennakoon on syytä tehdä esim. taululle listaa liikenne-onnettomuuteen johtaneista syistä. Niitä ovat mm. ylinopeus, alkoholi, huolimattomuus, välinpitämättömyys, piittaamattomuus vaikeista olosuhteista (liukkaus, pimeys), ... Kuudesluokkalaiset tuntevat jonkin verran autoilijoiden liikennesääntöjä. Tässä yhteydessä on hyvä ottaa esille alkoholin sopimattomuus liikenteeseen.

● ● ● Miten onnettomuus olisi voitu estää tai seurauksia lieventää?

Mitä olisi voitu tehdä toisin, jotta onnettomuudelta olisi välttytty? Olisiko joku tienpidollinen seikka voinut estää onnettomuuden, esim. kevyenliikenteenväylä tms. Turvalaitteiden oikea käyttö yleensä lieventää seurauksia. Ne on hyvä ottaa tässä esille.

● ● ● Pohdintaa

Voitko ottaa jotain opiksesi? Voisiko tällainen onnettomuus olla kohdallasi mahdollinen? Onko sinulle sattunut samantapainen läheltä piti -tilanne? Voisitko tehdä liikenneturvallisuuksi koskevan lupauksen?

Lopuksi opettajan johdolla käydään loppukeskustelu. Ihan kaikkia uutisia ei voida purkaa yhdessä. Jäädään ajatukseen siitä, että jokainen voi vaikuttaa omaan ja toistenkin turvallisuuteen liikenteessä. Työt voi lähettää kotiin.

Mitä tapahtui?

Piirros

Missä?

Osalliset?

Seuraukset?

**Mistä onnettomuus johtui?
Rikottiinko liikennesääntöjä?**

Miten onnettomuus olisi voitu estää?

Pohdintaa

Törmäys heitti pyöräilijän 30 metrin päähän

JOKIOINEN

Kuusioistavuotias pyöräilijä sinkoutui tiistai-
na 30 metrin päähän asfalttiin kolaroituaan
henkilöauton kanssa Jokiosissa. Tyttö

loukkaantui pahoin. Onnettomuus tapahtui

vähän ennen kello 16:ta Humpplantiellä.
Tyttö pyöräili Humpplan suuntaan ja
häntä lähestyi takaapäin samaan suuntaan

ajanut henkilöauto. Forssan poliisin mukaan
pyöräilijä kääntyi vasemmalle ja joutui auton
eteen.

Paikalle tullut Medi-Heli kuljetti tajutto-
man pyöräilijän hoitoon Turun yliopistoli-
seen keskussairaalaan. (STT)

Kuorma-auton alle jäänyt poika kuoli

LAHTI

Kuorma-auton alle viime viikolla jäänyt
11-vuotias poika on menehtynyt, kerrottiin
Lahden poliisista sunnuntaina. Hänet
kuljettiin perjantaina tapahtuneesta onnet-
tomuudesta vaikeasti loukkaantuneena
Päijät-Hämeen keskussairaalaan.

Onnettomuus sattui aamupäivällä
Niemenkadulla. Poika oli noussut linja-
autosta, jossut bussin edestä tielle ja jäänyt
ohi ajaneen kuorma-auton tönäisemäksi.
Kuorma-auton kuljettaja ei ehtinyt huomata
poikaa lainkaan enne törmäystä. (STT)

HeSa 01/2011

Autoilija törmäsi suojatietä ylittäneeseen pikkupoikaan

Pikkupoika jäi auton alle Vantaan Myyrmä-
essä keskiviikkona iltpäivällä. Henkilöauto
törmäsi 9-vuotiaaseen poikaan, joka oli juuri
ylittämässä suojatietä.

Lapsen vammoista ei ollut heti tietoa,
mutta poliisin mukaan poika oli törmäyksen
jälkeen tajuihnaan. hänet vietiin sairaalaan
tutkittavaksi.

Onnettomuus sattui Myyrmäessä Rajator-
pantien ja Leiritien risteyksessä.

Linja-auto oli pysähtynyt suojatien eteen.
Viereistä kaistaa ajanut kuljettaja ei ehtinyt
pysähtyä ajoissa, vaan törmäsi poikaan.(STT)

Mopoilija ajoi henkilöautoilijan perään Viipurintiellä

HÄMEENLINNA

Mopoilija törmäsi tiistaina iltpäivällä henki-
löauton perään Viipurintiellä rautatiesillan
kohdalla.

Tapahtuma sai alkunsa, kun jonossa ollut
autoilija joutui jarruttamaan voimakkaasti.
Auton takana ajanut mopoilija ei saanut
vauhtiaan pysähtymään tarpeeksi nopeasti,
vaan törmäsi auton oikeaan takakulmaan.

Mopoa kuljettanut renkolainen 17-vuotias
poika loukkasi lievästi kätensä. (HaSa)

Koululainen jäi linja-auton alle

HÄMEENLINNA

Polkupyörällä liikenteessä ollut 12-vuotias
tyttö jäi linja-auton alle Viipurintien ja Paavo
Cajanderin kadun risteyksessä perjantaina
iltpäivällä.

Hättilän suunnasta risteykseen tulleen
paikallisliikenteen linja auton kääntyessä
Paavo Cajanderin tielle osui auto nuoreen
pyöräilijään, joka myös tuli Hättilän suunnal-
ta. Maahan kaatunut pyöräilijä jäi linja-auton
pohjan alle.

12-vuotias tyttö selvisi onnettomuudesta
ilman hengenvaarallisia vammoja.

Linja-auton kuljettajaa epäillään liikenteen
vaarantamisesta. (HäSa)

HeSa 02/2011

Koulupoika jäi bussin alle Espoossa

Kuudesluokkalainen koulupoika loukkaantui
vakavasti jäätyään bussin alle Espoon Niippe-
rissä tiistaina.

Onnettomuus tapahtui pojan käymän
Niipperin koulun edessä hieman ennen
kolmea iltpäivällä. Poika oli tajuissaan, kun
pelastuslaitos saapui paikalle.

Ajokeli oli onnettomuushetkellä erittäin
huono. Poliisi tutkii tapahtunutta.(STT)

Humalaisen mopoilijan matka päättyi ojaan

JÄRVENPÄÄ

15-vuotias tyttö teloi itsensä pahasti järven-
päässä skootteriturmassa.

Onnettomuus sattui klo 11.40 Laurilantiel-
lä. Tyttö törmäsi ajopelillään liikenteen
jakajaan ja loukkantui vakavasti. Hänet
kuljettiin sairaalaan.

Poliisin mukaan turma johtui ilmeisesti
ajo- tai havaintovirheestä. (STT)